ANUL VI.—No. 1467

EDIŢIA A DOUA

MARŢI 16 MARTIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In **Bucureştĭ** la casa Administraţieĭ
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în streinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din **Străinĕtate,** direct la administraţie şi **la toate oficiele de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Insertiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Bucureştĭ, 15 Martie 1893

Ereticul dă înapoĭ

Când am luat—cu prea mare violenţă, mi-aŭ zis uniĭ—apărarea clerului, ştiam că inspiratorul acesteĭ legĭ, votate deja de Cameră, nu era de cât Catolicul-papistaş de pe tron, care îşĭ găsise instrumente ca Take Ionescu, Cornoiŭ şi Erbiceanu.

Ştiam că îngenuncherea clerului, transformarea slujbaşilor bisericeĭ în funcţionarĭ dependinţĭ de ceĭ maĭ imoralĭ agenţĭ poliţieneştĭ, face parte din programul unuia din reprezentanţiĭ catolicismuluĭ în Orient.

Ştiam în fine că Lascar Catargiŭ consimţise a juca, pe lângă Neamţul din România, nedemnul rol ce îl joacă Stambulof pe lângă un alt Neamţ din Bulgaria, care, după încarcerarea mitropolituluĭ Clement, a trimis Papeĭ următoarea telegramă:—**Sunt fericit şi mândru de a anunţa Inalt Prea Sfinţieĭ Tale că am fondat în Orient o dinastie catolică.**

In aceste cuvinte semnate de Ferdinand al Bulgarieĭ stă tot programul pe care îl urmăreşte Carol al Românieĭ, cu o tenacitate teutonică, program căruia liberaliĭ i-aŭ refuzat concursul lor, şi pe care conservatoriĭ l'aŭ admis cu o supunere imbecilă.

Când Ereticul de pe tron a iscălit decretul, pe lângă care s'a înaintat Corpurilor Legiuitoare legea pretinseĭ îmbunătăţirĭ a soarteĭ materiale şi morale a clerului, El a zis că *Take Ionescu este un bărbat de Stat superior, o vastă inteligenţă.*

Şi cum nu o fi, în ochiĭ Catoliculuĭ papistaş, *un bărbat de Stat superior (?) o vastă inteligenţă (?)* individul atât de căzut, în cât primeşte a se face instrumentul servil al propagandeĭ catolice în Orient?

Cine a cetit cu atenţiune discursul rostit de Catolicul papistaş, cu ocaziunea investitureĭ arhiereuluĭ Inocentie Ploeşteanul, la scaunul episcopal de Roman, şi nu a observat absoluta tăcere păstrată asupra defunctuluĭ arhiereŭ Melhisedec, una din ilustraţiunile înaltuluĭ nostru cler?

Eĭ bine! cu tot servilismul unuĭ Take Ionescu, unuĭ Cornoiŭ, unuĭ Erbiceanu; cu tot ciocoismul guvernanţilor noştri; cu toată decadenţa morală de care a dat dovadă majoritatea Camereĭ, Ereticul de pe tron e silit să dea înapoĭ.

El a înţeles—Agentul catolicismuluĭ în România nu e prost—că ceea ce aŭ răbdat şi rabdă Bulgariĭ, nicĭ odată Româniĭ nu o vor îngădui.

Demisiunea venerabiluluĭ Mitropolit-Primat şi atitudinea demnă a **câtor-va** înalţĭ prelaţĭ senatorĭ—regret că nu pot spune a **tutulor**—aŭ pus pe gândurĭ pe Carol I şi pe primul Seŭ consilier.

Stăpânul şi servitorul speră că, introducerea câtor-va modificărĭ în legea clerului, când ea va veni în desbaterile Senatuluĭ, va linişti spiritele deja destul de surescitate.

Voiŭ arăta lectorilor meĭ aceste două modificărĭ, şi cred că eĭ vor recunoaşte cu mine că ele nu sunt suficiente.

1) *Toţĭ slujbaşiĭ bisericeĭ vor fi numiţĭ de Episcopĭ şi prezentaţĭ ministruluĭ spre confirmare.*

La caz de refuz din partea ministruluĭ de a confirma pe slujbaşul bisericeĭ, prezentat de Episcop, acest refuz va trebui să fie motivat.

2) *Tribunalele care vor avea a judeca pe slujbaşiĭ bisericeĭ vor fi compuse numaĭ după prescripţiunile canoanelor bisericeştĭ.*

Când darea în judecată va fi cerută de ministru, el va avea dreptul a trimete pe un funcţionar laic, pentru a susţine acuzaţiunea.

Dar cum rămâne cu inspectoriĭ laicĭ, carĭ trebue să inspecteze bisericele şi să controleze pe slujbaşiĭ bisericeĭ, dacă îşĭ îndeplinesc datoriile?—Aceştĭ inspectorĭ trebue să fie preoţĭ, căcĭ numaĭ eĭ pot priveghea tot ce depinde de biserică şi tot ce este poruncit de canoanele bisericeştĭ.

Dar cum râmâne cu lefile slujbaşilor bisericeĭ, lefĭ reduse la o cifră ridicolă?—Conservatoriĭ aŭ găsit banĭ când a fost vorba de înţolit pe prinţul Ferdinand, şi de înzestrat pe principesa Maria; Conservatoriĭ găsesc banĭ când e vorba de reparat palatul de la Cotrocenĭ, şi de zidit un palat la Iaşĭ pentru nepotul şi nepoata Catoliculuĭ-papistaş; conservatoriĭ vor găsi de sigur banĭ pentru fortificaţiile contra cărora ţipaŭ, pentru construcţia uneĭ gărĭ centrale contra căreia zbieraŭ, pentru sute şi miĭ de cheltuielĭ inutile; dar aceştĭ conservatorĭ nu găsesc banĭ când este vorba de ameliorarea stăreĭ morale şi materiale—ambele sunt strîns legate—a clerului nostru, şi împing cinismul şi neobrăzarea până a arunca un noŭ impozit pe spinarea ţăranuluĭ, redus la sapă de lemn, de părinteasca (?!) lor administraţie.

Aştept începerea discuţiuneĭ în Senat a acesteĭ odioase legĭ, pentru a reveni şi a aminti liberalilor senatorĭ că lor le incumbă datoria de a apăra **Legea noastră strămoşească** contra propagandeĭ Catoliculuĭ-papistaş.

Ereticul de pe tron trebue să înţeleagă că, pe malul stîng al Dunăreĭ, catolicismul şi propagatorul sĕŭ vor fi striviţĭ cu energia cea maĭ sĕlbatică!

Alex. V. Beldimanŭ.

INSTANTANEE

Ciril Sebastian

De 44 de anĭ, sur, barba rade, la faţă negricios, statură mijlocie şi îndesată; în total bărbat frumos şi simpatic.

E alesul colegiuluĭ II de Senat din Bacăŭ, unde e avocat căutat şi se bucură de o bună reputaţiune. Are o voce cam răguşită însă nu e lipsit de vervă... faţă de sexul frumos; în procese însă, vorbeşte cu dese întreruperĭ în mijlocul frazeĭ, dar logic şi cu juste argumentaţiunĭ, ceea ce face să-şĭ câştige lesne procesele.

Amabil cu orĭ şi cine, şi-a câştigat stima tuturor carĭ îl cunosc.

Când îl vezĭ surizênd, bănueştĭ îndată pe ştrengarul.

Studiele şi le-a făcut în Paris. A fost prefect şi deputat sub liberalĭ, acum e reprezentantul liberalilor în Senat şi decanul barouluĭ din Bacăŭ.

Fiind avocat bun, [illegible] pledat şi dă foarte rar [illegible] la Senat şi nicĭ atuncĭ nu vorbeşte, cu toate că ar putea aduce serviciĭ marĭ opoziţieĭ.

Jucător pasionat de şah, în Bacău îl vezĭ vecinic jucând cu Chiru şi fredonând câte o arie.

Semne particulare: Iĭ plac mult petrecerile şi... procesele de divors.

Derwiş.

TELEGRAME

PARIS 13, Martie. — *O întrunire plenară a stângelor Senatuluĭ a desemnat după treĭ rîndurĭ de scrutin pentru preşidenţia Senatuluĭ pe D. Chalemell Lacour cu 100 voturĭ contra 64 D-luĭ Constans şi 5 D luĭ Maguin.*

La începutul şedinţeĭ de azĭ a Camereĭ, D. Jules Roche a declarat că a apostrofat alaltăierĭ pe miniştri prin aceste cuvinte: „*Nu înţelegeţĭ că aceea-ce ziceţĭ contra acuzatorilor partiduluĭ republican recade asupra D voastră?*" D. Roche a cerut ca aceste cuvinte să fie înscrise în procesul verbal.

Comisiunea de anchetă a respins propunerea D-luĭ Mayan care cerea întinderea puterilor comisiuniĭ.

D-niĭ Mayan şi Gerville Reache şi-au dat demisiunea crezênd că comisiunea nu putea să ducă la bun sfîrşit sarcina eĭ.

Un popă model

Acum vre-o douĕ-zecĭ de anĭ, diligenţa poştală, care trecea prin comuna Valea-Seacă, judeţul Bacăŭ, a fost atăcată şi pradată. Procurorul de Bacăŭ a însărcinat cu ancheta pe sub-prefectul Gh. Nechitache, care a dat de urma criminalilor, între carĭ era şi popa din acel sat, numit Ilie Borcea.

Totalul sumeĭ furate împreună cu lucrurile de valoare însă nu s'aŭ găsit cu toate cercetările minuţioase ale sub-prefectuluĭ, până când îĭ veni ideea să caute şi în biserică şi într'adevĕr acolo a găsit în mare parte lucrurile furate.

Culpabiliĭ aŭ fost traduşĭ înaintea curţeĭ cu jurĭ; uniĭ aŭ fost condamnaţĭ maĭ aspru alţiĭ aŭ scăpat maĭ uşor.

Intre ceĭ din urmă fu şi cinstitul popă, care a fost condamnat la despăgubirĭ către Stat şi în urmă i se dădu iară-şĭ încuviinţarea de a oficia serviciul religios însă în comuna Grigorenĭ, plasa Tazlăul de sus, judeţul Bacăŭ.

Cu toată osînda, cuviosul părinte nu s'a pocăit. Indată ce vine în noua sa parochie bate pe un locuitor Antohi Tocilă, însultă pe învĕţătorul din acel sat Gh. Neagu şi vĕzênd, că aceştia aŭ luat demersurĭ serioase contra luĭ, incepe a se lua cu binişorul pe lîngă eĭ şi se împacă cu locuitorul dându-ĭ 15 leĭ aşa că la anchetă locuitorul nu maĭ cere nimica şi lucrul remâne uitat.

Nicĭ după aceasta preotul Borcea nu sĕ astîmpără. El începe să asuprească pe locuitoriĭ remaşĭ în urmă cu quartalul le cere procente pentru întârziare, refuză de a boteza fără 2 leĭ; pe când taxa e de 1 leŭ; la înmormîntare Sfinţia sa ia pânza, şi chiar talgerul cel cu 5 parale, care de obiceiŭ se dă la oameniĭ săracĭ şi alte nelegiuirĭ.

Mulţumită acestor apucăturĭ preotul Borcea reuşi în curând să aibă trăsură cu douĭ caĭ şi ast-fel se putea duce în fie care Joĭ la Bacăŭ pentru a depune în mână sigură baniĭ câştigaţĭ prin escrocheriĭ şi împrumuturĭ ruşinoase.

Bieţiĭ ţăranĭ se tem să reclame, de teamă, că vor remânea fără popă; cu toate că el refuză de a intra cu molifta saŭ aghiazma pe la ceĭ ce n'aŭ putut plăti quartalul curent, ba încă, maĭ mult nicĭ nu-ĭ lasă să sărute crucea.

In unul din numerile trecute am atras atenţiunea I. P. S. S. Mitropolituluĭ Moldoveĭ şi Suceveĭ, asupra acestor abuzurĭ, precum şi a D-luĭ procuror de Bacăŭ căruia îĭ denunţam, că acest preot model are peste douĕ miĭ de leĭ împrumutaţĭ la locuitoriĭ din satul sĕŭ, pe carĭ îĭ jefueşte cum s'ar jefui diligenţele poştale la Valea Seacă.

Am crezut, că aceste lucrurĭ nu sunt cunoscute de autorităţĭ; acum însă vĕzênd aceiaşĭ impasibilitate din partea celor în drept de a reprima ast-fel de fapte, nu ne rĕmâne de cât să spunem că în ţara noastră există o solidaritate între toţĭ exploatatoriĭ şi călcătoriĭ de lege de toate ramurile, aşa că ceĭ marĭ ocrotesc pe ceĭ micĭ, carĭ, la rîndul lor susţin pe ceĭ marĭ la putere.

Argus.

Nedreptatea impozitelor

Din ochirea sumară asupra sistemuluĭ impozitelor noastre, am vĕzut că marele capitalurĭ sunt aproape scutite, căcĭ se taxează venitul, o manifestaţie a capitaluluĭ şi nu capitalul însu-şĭ. Ceia ce însă se taxează în întregime este venitul claselor laborioase, venit care este simpla manifestaţie a câştiguluĭ zilnic şi care nu este capital.

Din o simplă expunere a sistemuluĭ se vede toată marea luĭ nedreptate. Cele treĭ părţĭ ale bugetuluĭ Statuluĭ se ţin din hrana şi sudoarea lucrătorilor. Aceste clase nenorocite sunt exploatate şi de particularĭ şi de Stat prin impozitele indirecte. Lucrătoriĭ formează baza pentru resursele bugetare, eĭ de la naştere servesc la douĭ stăpânĭ.

După clasele lucrătoare de la sate şi oraşe, în al doilea loc vin comercianţiĭ, industriaşiĭ, carĭ şi eĭ prin impozitele directe: patente, licenţe, zeciuelĭ de percepere, taxe de transmitere etc., procură Statuluĭ resurse bugetare. Şi pe aceştia îĭ exploatează.

In al treilea loc vin mariĭ proprietarĭ şi capitaliştĭ care contribue în cea maĭ mică parte la ţinerea Statuluĭ, şi carĭ, cu toate că aceştia dispun de capitalurĭ marĭ. Aceştia formează oare-cum vîrful; plătind puţin, eĭ exploatează Statul, şi decĭ faţă cu dînşiĭ Statul încetează de a fi exploatator.

Sistemul impozitelor noastre după tabloul care l-am făcut aci este iraţional, nelogic, nedrept. El se poate compara cu o piramidă, a căreia bază este formată de lucrătorĭ şi ţĕranĭ; mijlocul este format de industriaşĭ, comercianţĭ şi neguţitorĭ, iar vîrful, este format de capitaliştĭ, proprietarĭ şi bancherĭ.

Eĭ bine, s'ar cădea că şi drepturile politice se meargă către vîrf descrescênd: *ceĭ ce plătesc maĭ mult să aibă drepturĭ maĭ marĭ, maĭ largĭ, de cât ceĭ ce plătesc maĭ puţin.*

Lucrurile însă cu toţĭ ştim că staŭ alt-fel: *Ceĭ ce plătesc maĭ puţin aŭ drepturĭ maĭ marĭ şi din contra.*

De aci se vede nedreptatea în toate asupra claselor laborioase. Sarcinele cele marĭ pentru întreţinerea Statuluĭ sunt lăsate în seama lor, iar drepturile politice largĭ, sunt privelegiul celor bogaţĭ şi celor carĭ contribuesc maĭ puţin la întreţinerea Statuluĭ.

După noĭ democraţiĭ-republicanĭ, starea actuală a impozitelor constitue o mare nedreptate şi este o stare anormală. Nu e natural, nu e echitabil ca ceĭ care aŭ puţin să plătească mult în raport cu ceĭ care aŭ mult şi plătesc puţin.

Piramida trebue răsturnată.

Clasele laborioase să fie în vîrf şi la bază să se afle capitaliştiĭ şi proprietariĭ. Maĭ mult. Impozitele indirecte. după noĭ, trebue desfiinţate, căcĭ ating hrana, îmbrăcămintea şi nu trebue recurs la dênsele de cât atuncĭ când un impozit progresiv asupra capitaluluĭ n'ar ajunge la cheltuelele Statuluĭ.

Dacă noĭ cerem ca aceste impozite să fie desfiinţate, apoĭ voim să dăm desvoltare maĭ mare impozitelor directe şi maĭ cu seamă voim să atingem şi să impozăm marile capitalurĭ, imobilele, proprietatea rurală şi urbană, luxul, speculaţia, succesiunile, în fine orĭ ce acumulare de bogăţiĭ. Şi noĭ voim ca impozitele directe să nu le punem pe venit, dar pe capital, aşa ca să nu scape de sub taxare ca azĭ, întinderĭ imense de pămînt, pădurĭ, mine, instrumente marĭ de muncă etc.

Iată dar că noĭ desfiinţând impozitele indirecte care apasă asupra populaţiuniĭ sărace, dăm desvoltare maĭ mare impozitelor directe, care ar produce resurse excelente pentru cheltuelele Statuluĭ.

Insă prin această teorie a noastră ne deosebim profund de cele-l'alte partide. Aşa ca să ne raportăm la conservatorĭ, D. Carp voeşte să desvolte tot maĭ mult impozitele indirecte, iar cât priveşte pe cele directe nu voeşte să se atingă.

Un alt conservator, D. M. Ghermani ministru de finance, în şedinţa de Vinerĭ a Camereĭ, respuzênd D-luĭ Stolojan a declarat în numele guvernuluĭ că impozitele vor fi modificate, căcĭ aplicarea nouilor legĭ (clerul, jendărmăria, etc.) aŭ nevoe de banĭ, şi bugetul pe baza actualelor impozite nu poate face faţă. Minunat lucru, de cât să vedem în ce senz doreşte D. Ghermani schimbarea impozitelor.

D. Ghermani a spus că idealul D-sale este starea actuală a impozitelor. Prin urmare modificarea impozitelor nu va avea loc de cât în senzul de a desvolta maĭ departe impozitele indirecte.

Dar a desvolta impozitele indirecte însemnează a sărăci tot maĭ mult populaţiile laborioase.

Conservatoriĭ voesc să lărgească baza piramideĭ, căcĭ li se pare că muncitoriĭ plătesc prea puţin. Pe de altă parte de marile capitalurĭ nu se ating, căcĭ, conform cu ideile şi tradiţiile lor, bogăţiile s'aŭ bucurat tot-d'euna de privilegiĭ.

E vĕzut dar că, între noĭ democraţiĭ şi conservatoriĭ este o deosebire fundamentală în materie de impozite, care nicĭ odată nu se poate nimici.

In art. viitor vom arata maĭ pe larg soluţiile democraţilor la impozite.

Ed. Dioghenide.

Atentat cu... pămînt

ROMA, 13 Martie.—Un individ rĕŭ îmbrăcat, avênd la piept o cocoardă galbenă şi albă a aruncat o pungă de hârtie plină cu pămînt asupra trăsureĭ regeluĭ, pe când Majestatea Sa se ducea la o serbare la villa Borghese. Imediat arestat, el s'a opus cu resistenţă strigând că nu respectează de cât pe Dumnezeŭ şi pe guvernul Papeĭ. Asupra-ĭ s'a maĭ găsit alte cocoarde galbene şi albe, maĭ multe hârtiĭ şi note din carĭ rezultă că este un fanatic clerical numit Luigi Berardi în etate în etate de 31 anĭ. In 1862 a fost condamnat de curtea cu juraţĭ din Roma la 7 anĭ reclusiune pentru asasinat. După ce şĭ a făcut pedeapsa, a emigrat în America; după puţin timp s'a întors în Italia.

Ziarele zic că Berardi este un monoman religios.

Procesul „Tribuneĭ"

Zilele acestea s'a judecat de Curtea cu juraţĭ din Cluj procesul intentat ziaruluĭ *Tribuna* pentru articolul intitulat „*Cu aceleaşĭ arme*". Neputâd descoperi pe autorul articoluluĭ, tribunalul unguresc s'a năpustut asupra a douĭ oamenĭ infensivĭ; asupra giranteluĭ şi editoruluĭ gazeteĭ D-niĭ I. Popa Neacşu, carĭ aŭ fost condamnaţĭ cel dintêiŭ la douĕ lunĭ închisoare şi cel de al doilea la o lună închisoare, pe lângă plata cheltuelilor procesuluĭ şi 500 fiorinĭ amendă.

Apărarea a fost făcută de D-niĭ I. Russu-Şirianu. redactor la *Tribuna* iar acuzarea de un renegat român procurorul Dr. Aurel Lazăr, al căruĭ părinte era unul din româniĭ bunĭ şi cu durere de inimă pentru poporul românesc; dar om cu avere, care i-a parmis a creşte pe actualul procuror în şcolĭ ungureştĭ. După cum se vede fiĭ bogaţilor sunt în mare parte perduţĭ pentru românizm.

Cu toată insistenţa tribunaluluĭ şi a unora din juraţĭ ca apărătorul să vorbească în limba maghiară acesta a refuzat, şi la finele cuvîntăreĭ sale a fost aplaudat de numerosul public român, care asista la proces. Este de remarcat, că asistenţiĭ ungurĭ n'aŭ întrerupt pe apărător nicĭ n'aŭ făcut manifestărĭ în care unguriĭ din Cluj aŭ o tristă reputaţie.

Procurorul între alte graţiosităţĭ a spus, că *păcătoşia, egoismul şi destrăbălarea* sunt causele principale, carĭ fac fondul nemulţumirilor conducătorilor românĭ. De alt-fel acest renegat vorbia sub imediata privighere a procuroruluĭ suprem, Vita Sandor care a asistat la proces.

Tot zilele acestea a fost un noŭ proces intentat preotuluĭ *Vasile Suciu* din *Cipuşul de Câmpie* acusat pentru aceleaşĭ motive *aţîţare la ură contra naţionalităţilor*. Procesul s'a judecat de curtea cu juraţĭ din Turda. Apărarea a fost făcută de dr. Amsi Francu. Părintele Suciu s'a apărat apoĭ şi singur în româneşte. In lipsă de probe suficiente acusatul a fost achitat. Sentinţa a fost primită cu strigăte de: „Să trăiască!" de numerosul public român, care asista la proces. Procurorul a făcut apel.

INCIDENTUL DIN ZIUA DE Sf. FILIP

LA BUCUREȘTI IN 1846

VI

Așa dar, D. Billecoq triumfa, și considerînd lipsa de scrupulurĭ de care acum dedese o probă spre a-șĭ astîmpăra setea de răsbunare, e cu neputință de a nu fi isbit cineva de proorocia D-luĭ Philppsborn, însărcinat de afacerĭ al guvernuluĭ Românesc pe lângă Curtea Austrieĭ: *„Știŭ din isvor sigur“*, scria D. Philippsborn Prințuluĭ,—din Viena, la 8 Aprilie 1844, —*„ca consulul general al Franțiĭ, D. Billecoq, s'a făcut cuiul de la dri; al intrigilor ce se urzesc sub ochiĭ guvernuluĭ*, ca e ajutat de colegul luĭ din Iașĭ, și că perzoane ce fac parte din opozițiunea moldo-română, dar pe care nu le așĭ putea numi, aŭ cunoștință de scopurile lor. D. Billecoq, fie pentru mulțumirea unor urĭ, fie pentru a căpăta vază, șĭ'a dat sarcina de a înfățișa pozițiunea Principatelor subt culorile cele maĭ întunecate: nu se obosește de a da de dînsele o priveliște înfiorătoare, și de a arăta așa de des pe capiĭ amîndorora guverne ca autoriĭ relelor care, după dinsul, amăresc aceste țĕrĭ, în cât la Paris surt isbițĭ de aceasta“...„*A căuta a încolți aceste doue guverne și a aduce o criză*“.... Iată la ce, după D. Philippsborn, tindeaŭ, chiar din 1844, uneltirile D-luĭ consul general al Franțiĭ.

Drept vorbind, D. Billecoq mersese maĭ departe de cât aceste prevederĭ; dar ceasul ispășiriĭ se apropria.

Chiar de la începutul crizeĭ, Domnul se grăbise să lumineze guvernul francez. La 6 Maiŭ, scria D-luĭ Guizot, atrăgêndu-ĭ băgarea de seamă că pretinsa *„insultă gravă* arătată de D. Billecoq nu era de cât *un prilej*“; că în ziua Sf. Filip, „ceĭ maĭ mulțĭ din miniștiĭ eraŭ pe la moșiile lor, în virtutea unuĭ congediŭ pe care-l dobîndiseră ca să treacă acolo sĕrbătorile Paștelor; că de altmintrelĭ, vizita miniștrilor la consulate era de tot personală și lăsată la volnicia lor, atîrnând numaĭ de relațiunile lor personale, pe care Prințul nu le putea impune, și pe care, manierile D-luĭ Billecoq, nu prea eraŭ croite, să le îmbărbăteze.“ In ce privea *singura vizită cerută de etichetă 1)*, „aceea-ce Prințul poruncește să fie făcută în numele sĕŭ“, Alteța Sa afirmă că luase mĕsurĭ *„ca ea să fie făcută la consulatul Franției, cu cât maĭ mare solemnitate se putea, și cu termeniĭ ce eraŭ dictațĭ de via sa recunoștință pentru Franța și de adîncul sĕŭ respect pentru Regele eĭ*“.

„Aceste simțiminte“, adaogă Domnul, „aŭ fost tot-d'auna domnitoare în purtarea mea personală față cu D. Billecoq, către care m'm arătat darnic de prevenențe și de politețe până în cel din urmă moment, orĭ cât de puțin delicat să fi fost modul D-sale de a se purta cu mine. Excelența Voastră are prea multă pătrundere pentru a nu vedea în această din urmă faptă a Domnuluĭ Billecoq dorința de a se rĕsbuna de neașteptata-ĭ rechiemare, și îndoita nădejde de a face să se vorbească de dînsul, și de a lăsa în încurcatură pe urmașul sĕŭ. *Eŭ unul, nu m'm putut feri de o mișcare de indignare vĕzând că, pentru a da mulțumire unorurĭ saŭ patimĭ personale, s'a îndrăznit a se pune în joc numele august și cu sfințenie respectat al M. S. Regeluĭ Frațiĭ*“.

De altă parte, incidentul era discutat la Constantinopol, și readus la adevĕrata-ĭ proporțiune. Reșid Pașa, rĕspuzênd D-luĭ Colquhoun, cere îĭ reamintea că „guvernul francez nu cerea atât explicațiĭ cât scuze“, declară D-luĭ gerant prin interim al intereselor franceze, „că nu poate fi vorbă de scuze acolo unde nu ființează o insultă voită“; și D. ambasador al Franțiĭ, în urma corespondențeĭ sale cu Prințul Bibescu și a convorbirilor sale cu E. S. ministrul Turcieĭ, sfîrșea prin a descurca ce era adevĕrat din ce era falș, și prin **„a fi convins“,** precum vestește D. de Nion 1) D-luĭ Guizot, **„de neființarea unuĭ pretins uz în vecĭ urmat** *în ce privește vizitele de etichetă*“.

Scurt, D. de Bourqueney *„dezarma în mod clar și limpede“* prin scrisoarea-ĭ din 16 Iunie către Domnul țĕriĭ Româneștĭ (ann. n. 1), căruĭ declara „că reînceperea raporturilor cu guvernul românesc *nu era de maĭ 'nainte supusă la nicĭ un fel de considerațiunĭ*“.

Lealitatea dictase E. S. ambasadoruluĭ această deslegare; dar cum căta să nu pearză diplomația nimic din drepturile sale, D. de Bourqueney, îngrijit de a ferĭ prestigiul guvernuluĭ saŭ chiar de o umbră vătămătoare, în acest pas îndărăt ce era silit să facă, poftĭ pe D. de Nion „să nu uite nimic pentru a smulge —înainte de a-șĭ immîna scrisorile de încredințare, —un demers de reparațiune și de părere de rĕŭ.“ *„Situațiune foarte 'ncurcătoare pentru mine“ 2)*, observă cu multă dreptate D. consul, „fiind dată pozițiunea neînvinsă de care se bucura Alteța Sa prin chiar scrisoarea baronuluĭ de Bourqueney“.

Din fericire că *„pătruns de tăria pozițiuniĭ sale“*, Vodă puse cea maĭ desevîrșită grație în a înlesni sarcina nouluĭ gerant al consulatuluĭ Franțiĭ. *„Precum vezĭ, nu datorez nimic“*, ĭ zise, arătându-ĭ scrisoarea E. S. ambasadoruluĭ; „dar voiŭ face, ca să-țĭ probez curățenia simțimintelor mele, tot ce veĭ hotărî însuțĭ, de nu trece peste hotarele putințiĭ mele 3).“

Fu înțeles că un simplu *„demers de explicație* va fi făcut de D. secretar de Stat al afacerilor streine, singurul din miniștriĭ carĭ, fiind că făcuse vizita cerută de obiceiŭ, se găsea personal neinteresat în cestiune“; și spre a da maĭ mult preț acesteĭ concesiunĭ, care era un act de grațiozitate către guvernul regeluĭ Ludovic-Filip, Alteța Sa scrise D-luĭ consul general o scrisoare pe care D. secretar de Stat fu poftit să i-o înmîne.

Vizita fu făcută, scrisoarea înmînată, și în ziua de Duminică 28, se făcu la Palat prezintarea nouluĭ gerant al consulatuluĭ Franțiĭ.

Cu această împrejurare, fostul școlar al școlilor Franțiĭ, doctorul în drept al facultățiĭ din Paris, desfășură o cochetărie specială spre a arăta legăturile care, — cu toate afirmările contrariĭ ale D-luĭ Billecoq, — „îl alipeaŭ de acea mare națiune pe al căreia pămînt trăise zece anĭ, ca să tragă principiĭ solide din focarul călduros al civilisațiuneĭ eĭ.“

Istorisind strălucita-ĭ primire, D. de Nion înseamnă, nu făr'un simțimînt legitim de mândrie, acest fapt că „în ceremonial, s'a întrecut cu mult regulile obicinuite, modul cum aŭ fost tratațĭ predecesoriĭ sĕĭ... și că uniĭ din colegiĭ sĕĭ nu s'aŭ putut opri de a observa că trebuia să se sue la maĭ mult de patru-spre-zece anĭ îndărăt, adică la primirea D-luĭ Timoni, agent al Austrieĭ, pentru a-șĭ reaminti un ceremonial atât de impunĕtor.“

(Va urma)

1) Prințul Bibescu către D. Guizot, scrisoare din 6 Maiŭ 1846. (arhivele ministeruluĭ afacerilor străine, Paris).

1) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 12 Iunie 1846. (Arhivele Ministeruluĭ afacerilor streine Paris)

2) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 3 Iulie 1846. (Arhivele ministeruluĭ afacerilor streine, Paris).

3 D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 3 Iulie 1846 (Arhivele ministeruluĭ afacerilor streine, Paris).

4) Ibidem,

CRONICA

Panamaua S-tuluĭ Spiridon din Iașĭ

(PARODIE)

Nu știŭ, zĕŭ, de când anume
A eșit în Iașĭ un svon
Că de-un timp mereŭ se fură
Pe la S-tul Spiridon.
O fi svonul drept saŭ ba,
Totușĭ la Epitropie
Trebue ceva să fie...

* * *

Iar la astă vorbă-anume
Cam vr'o cincĭ partide staŭ
Și cuvêntul lor îșĭ daŭ
După rênd, cum fiște care,
E maĭ mic saŭ e maĭ mare.
Ast-fel dară Junimiștiĭ,
Ca partid de porumbeĭ,
Ișĭ fac semne în de eĭ;
Concentrațĭ-Conservatoriĭ
Prefăcuțĭ... niște vulpoĭ
Se fac morțĭ în popușoĭ.
Sumbri staŭ Socialiștiĭ,
Dar nu zic nimic, de loc
Nevoind să intre 'n foc.
Radicaliĭ *carĭ aŭ ciudă*
Pe orĭ-care preistoricĭ
La guvern privesc ironicĭ;
Democrațĭ-Republicaniĭ
Tac din gură și privesc
Și de rîs se tăvălesc; —
Iau acela care strigă
Maĭ cumplit și maĭ nasal
E Partidul Liberal...

* * *

Când s'a dat în têrg alarma
Și-a intrat pe-a lumeĭ gură
Haĭ, încep Republicaniĭ:
Cine fură? Cine fură?
La acestea Radicaliĭ
Aŭ rĕspuns cu ironie:
Hovart știe! Hovart știe!
Și atuncĭ Socialiștiĭ
S'aŭ rostit pe șheah cu fală:
Calea asta nu-ĭ legală...
Junimiștiĭ, ce sunt dreapta
Bunuluĭ Guvernământ
N'aŭ rostit nicĭ un cuvênt.
Conu Lascăr încrețindu și
Larga frunte-a Dumisale
Și făcêndu-se ne-a vede
Zice iute, plin de jale,
După cum se și cuvine:
Nu vĕd cine! Nu vĕd cine!
Atuncĭ partidul
Cel Liberal
Vesel la culme
De-așa scandal,
Strigă pe dată cu voce tare
Cum chiar îĭ este și datoria:
E-pi-tro-pia!!... E-pi-tro-pia!!...

Dan.

INFORMAȚIUNI

Suma de 900 leĭ rezultatată din conferința ținută la Ateneŭ de D. C. Disescu, a fost trimisă prin bancherul Pascu D-neĭ Paulina Lucacĭ soția mareluĭ agitator al subjugaților.

D-na Lucacĭ, primind această sumă, a rĕspuns în termenĭ foarte călduroșĭ D-luĭ Disescu mulțumind tutulor acelora, carĭ șĭ-aŭ adus aminte ast-fel de suferințele soțuluĭ sĕŭ închis.

—

Jouĭ va avea loc la primărie licitația pentru darea în întreprindere, pe un termen de treĭ anĭ, a iluminăriĭ stradelor de prin mahalale cu gaz petroleŭ.

Sunt puținĭ concurențĭ.

—

Ziarul *Magyar Hirlap* anunță că guvernul unguresc are intenția de a transforma închisoarea ușoară de un an a D-luĭ dr. Lucacĭ în pușcărie ordinară și să-l pună alăturĭ de toțĭ pungașiĭ și tâlhariĭ de cea maĭ rea spețâ.

Afară de acest an de închisoare, dr. Lucacĭ este condamnat, precum se știe, încă la patru lunĭ închisoare ordinară. Astfel din grația guvernuluĭ unguresc, dr. Lucacĭ va trebui să stea un an și patru lunĭ în societatea tutulor mizerabililor din țara ungurească.

—

Prin cercurile literare se manifestă un viŭ interes pentru conferința pe care o va ține D. B. P. Hajdĕŭ în ședința de Vinerĭ a Academieĭ.

D. Hajdeŭ va vorbi în prezența Regeluĭ și a principeluĭ Ferdinand despre rolul și influența Academieĭ asupra dezvoltăreĭ literatureĭ noastre; va biciui cu o întreagă tolbă de ironiĭ și sarcasme pe colegiĭ sĕĭ și-apoĭ va conchide la desființarea Academieĭ.

—

In privința furtuluĭ comis la moara de la Colentina a D-luĭ Zahariad Ulmazu, aflăm că în urma ancheteĭ făcută de D. procuror Sărățeanu, șeful morar, D. Langaschek, a fost depus.

Acest Langaschek, după cum rezultă din anchetă, fura făină din saciĭ maĭ multor brutarĭ și o vindea altora, cauzând ast-fel pagube foarte marĭ în prejudiciul unor brutarĭ

Până a se aduce un noŭ șef morar, numitul Langaschek continuă a-șĭ menține slujba, însă, numaĭ sub paza permanentă a douĭ geandarmĭ.

Ancheta urmează, căcĭ hoțiile se făceaŭ pe o scară întinsă și sunt maĭ mulțĭ complicĭ.

—

A se citi urmarea la MIZERIE REGALA, Pag. 4.

ALPHONSE ALLAIS

O moarte ciudata

Cea maĭ mare revărsare de mare din veacul acesta, e a cincĭ-spre-zecea pe care o vĕd, (și nădăjduesc că această frumoasă serie nu se va sfârși așa de curênd) s'a săvîrșit la 6 Noembre trecut.

Ajutată de un vînt puternic de la S. V., marea se bătea de cheiurile portuluĭ Havre și se înfunda în canalele zisuluĭ oraș, amestecându-se cu apele de acolo, pe care le arunca prin pivnițile locuitorilor.

Doctoriĭ îșĭ frecaŭ mâinele: „Bravo! bravo! îșĭ ziceaŭ eĭ; o să dea D-zeŭ măcar niște frigurĭ tifoide!“

Căcĭ, mĕ vețĭ crede? Canalele portuluĭ Havre vin sub nivelul măreĭ. Așa că, la cea maĭ mică revărsare, murdăriile Havrezilor se resfățaŭ, fără pic de rușine, în cele maĭ luxoase părțĭ ale cetățeĭ.

Totuși, priveliștea revărsăreĭ era așa de frumoasă în cât stam maĭ toată ziua pe punte, privind cum intră vapóarele și cum ies altele.

Cum vîntul era cam rece, îmĭ ridicaiŭ gulerul pardesiuluĭ. Mĕ pregăteam să'mĭ sufle și pantaloniĭ, când vĕzuiŭ pe prietenul meŭ Axelsen.

Prietenul Axelsen e un tînĕr pictor norvegian, plin de talent și de sentiment.

Are talent când n'are parale, și sentiment în restul timpuluĭ.

In acest moment îl domina sentimentalismul.

Să fi fost vîntul cam tare? Să-ĭ fi fost inima prea plină? ochiĭ i-se umpleaŭ de lacrămĭ.

— Eĭ bine, făcuiŭ eŭ prietenos, ce aĭ, Axelsen?

— Eĭ, ce să am! Priveliștea asta e minunată, dar pentru mine e o amintire dureroasă. Toate *revărsările cele maĭ marĭ ale mărilor*, îmĭ sfărîmă inima.

— Ia spune'mĭ și mie.

— Cu plăcere, dar nu aicĭ.

Și mĕ duse în cămăruța de din dos a unuĭ depozit de tutun unde o tînĕră englezoaică, maĭ mult frumoasă de cât urîtă, ne dădu un *swenska punch*.

— Sunt cincĭ anĭ de atuncĭ, începu Axelsen. Ședeam la Bergen (Norvegia) și debutând ca artist.

Intr'o zi, saŭ maĭ bine într'o seară, la un bal la D. Isdahl, mare comerciant, m'am amorezat de o fată încântătoare căreia, de odată, nu îĭ fuiŭ cu desăvîrșire indiferent.

Am făcut să fiŭ prezentat tătăluĭ eĭ, și ajunseiŭ un obișnuit al caseĭ.

In curînd era ziua eĭ. Imĭ dădu în gând să'ĭ fac un dar, însă ce?

Tu nu știĭ golful Vaagen?

— Incă nu.

— Eĭ bine, e un golf prea frumos, după care prietena mea era nebună, maĭ ales după un colțișor.

Imĭ ziseiŭ: „Am să-ĭ fac din colțișorul ăsta o aquarelă frumușică: are sa-ĭ placă“,

Și iată-mĕ într'o bună dimineață pornit cu geamantanul meŭ de aquarelist.

Nu uitasem de cât un lucru, dragă prietene: apa. Și, tu șiiĭ că dacă ea îĭ oprită pentru cărciumarĭ, pentru aquareliștĭ e aproape de neapărată trebuință.

N'aveam apă! Pe legea mea, îmĭ ziseiŭ, am să'mĭ fac aquarele cu apă de mare; voiŭ vedea ce afect are să facă.

Făcu un efect minunat; o aquarelă pe care o dăduiŭ prieteneĭ mele care o atârnă îndată în odaia sa. Numaĭ nu știŭ ce s'a întêmplat?

— Știŭ, dacă mi-ĭ spune.

— Eĭ bine, s'a întêmplat ca marea de pe aquarela mea, zugrăvită cu apă de mare, fu influențată de atracțiunile luneĭ și supusă la revărsărĭ,

Nimic nu era maĭ ciudat, sĕrmanul meŭ prieten, de cât să vezĭ în tabloul meŭ, această mică mare crescênd, crescênd, crescênd, acoperind stâncile, apoĭ scăzênd, scăzênd, scăzênd, lăsându-le goale. treptat-treptat.

— Ah!

— Da... Intr'o noapte, era ca și azĭ, cea maĭ mare revărsare a seculuĭ, a fost pe malul măreĭ o furtună îngrozitoare. Furtună, tunete, uragan.

Des de dimineață, m'am dus la vila în care ședea iubita mea. Găsiŭ pe toată lumea în cea maĭ nebună disperare.

Aquarela mea se revărsase: fata fusese înecată în pat.

— Bietul prieten!

Axelsen plângea ca un vițel de mare. Iĭ strînseiŭ mâna.

— Și, știĭ, adăogă el, e foarte adevĕrat ceea ce ți-am spus. Poțĭ să întrebĭ și pe Johanson.

Chiar în acea seară m'am întâlnit cu Johanson care mi a spus că asta nu era de cât o brașoavă.

E. V.

ȘTIRI TELEGRAFICE

PARIS 14 Martie. — Oportuniștiĭ sunt foarte satisfăcuțĭ de a alegerea de încercare pentru preșidenția Senatuluĭ. Eĭ consideră pe D. Chalemelle Lacour ca un demn succesor al D-luĭ Ferry.

Acordând un mare numĕr de voturĭ D-luĭ Constans, republicaniĭ aŭ voit să-ĭ mărturisească simpatia lor, fără a-l face să fie imobil prin preșidenția Senatuluĭ. Eĭ vor să-ĭ reserve energia pentru postul de ministru.

DIFERITE STIRI

DIN ȚARA

Societatea *Malbisch-Neurim* din Capitală pentru îmbrăcarea copiilor săracĭ fără deosebire de religiune, naționalitate și sex, a decis să îmbrace și să încalțe complectamente 70 de copiĭ săracĭ, și invită în

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

72

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL V

In maĭ puțin de douĕ-zecĭ de minute, echipagele sosiră la un *rond point* unde așteptaŭ douĭ-spre-zece garzĭ în uniformă, purtând brățarul cu armele marchiseĭ și o droae de pândarĭ adunațĭ de prin satele vecine. Nointel făcuse drumul cu niște spanioli puțin vorbărețĭ de felul lor. Simancas și Saint-Galmier se urcaseră într'o altă trăsură; n'avu decĭ a suporta urîtul tovărășieĭ lor și putu să gândească în voe la evenimentul de dimineață. căcĭ era un adevĕrat eveniment mărturisirea D-neĭ de Barancos, un eveniment care avea să aibă consecințĭ apropiate grave.

Ea nu părea a se preocupa câtușĭ de puțin când se scoborî din victoria ca să vină întru întâmpinarea oaspeților sĕĭ care n'aveaŭ ochĭ de cât pentru dênsa.

— D-lor, zise ea cu aplombul unuĭ vênător vechiŭ, o să începem o vênătoare de epurĭ, pe câmp, vom trece apoĭ în locurile reservate fazanilor, și vom termina cu căprioarele în pădure. Se înoptează de vreme în sezonul acesta. Vênătoarea se va isprăvi la orele treĭ și jumĕtate; aceĭ dintre D-voastră care nu 'mĭ vor face grația de a rĕmâne în astă seară, pot fi în Paris la vremea meseĭ

— Hotărît, ține să mĕ pornească, gândi Nointel care luă acea înștiințare pentru dênsul.

Programul fu primit cu entusiasm.

Garziĭ deschiseră drumul și vênătoriĭ o porniră în grupurĭ micĭ spre câmpia care începea la câte va sute de pașĭ de rond point.

Nointel se aranjase în așa chip în cât să rĕmână în arière gardă, destul de departe de marchisă; el fu surprins vĕzênd pe Simancas vorbind cu dênsa și că ea nu refuza de a-l asculta, de și convorbirea nu ținuse de cât foarte puțin. Peste cincĭ minute ajunseră la marginea uneĭ lungĭ câmpiĭ; guardul șef, după ce luă ordinele D-neĭ Barancos, începu a posta vênătorĭ.

Invitațiĭ maĭ distinșĭ fură așezațĭ, la cincĭ-zecĭ de pașĭ unul de altul, pe linia care făcea față câmpieĭ; ceĭ l'alțĭ de-a lungul a douĕ cărărĭ laterale. Căpitanul era în numĕrul celor favorizațĭ: avea pe marchisa în dreapta și pe distinsul spaniol la stânga. Marchisa, dreaptă nepăsătoare, cu pușca gata, cu ochiul pe câmpie. Aĭ fi jurat că nicĭ odată n'a iubit alt de cât vênătoarea.

In curênd isbucniră strigătele pândarilor și se vĕzu ivindu-se în depărtare un șireag lung de țĕranĭ, armațĭ cu bețe și bătênd tufișiurile cu mare gălăgie. Iepuriĭ tulburațĭ în liniștea somnuluĭ lor, începură a se împrăștia Bietele animale, amețite de sgomot, veniră să se arunce zăpăcite în gura pușcilor care le așteptaŭ de toate părțile. Loviturile plecaŭ ca o ploae de grindină sclipitoare, și în acest concert D-na de Barancos îșĭ făcea partea cu un deplin succes. Nu-ĭ scăpa nicĭ un iepure și dintr'o dată împușcă din sbor doĭ puĭ de găinușă, care rătăcindu-se, sburaseră pe d'asupra capuluĭ sĕŭ.

— Ce sânge rece! îșĭ zicea căpitanul. Ințeleg acum de ce amenințările unuĭ Simancas n'o pot intimida.

Primul act al pieseĭ se jucase. Pândariĭ adunaŭ vênatul, sub ochiul vigilent al unuĭ gard.

Marchisa poftĭ pe mosafirĭ s'o urmeze în locurile sale de rezervă.

Aci, masacrul începu cu fasaniĭ, și trăgaciĭ așezațĭ într'o alee destul de largă, împușcară timp de patru-zecĭ de minute în acele frumoase păsărĭ ale căror pene auriĭ sburaŭ împrăștiate de gloanțe. Cocoșiĭ sĕlbatecĭ se înălțaŭ ca niște caere purpuriĭ și cădeaŭ în snopurĭ scânteietoare, oprițĭ în sgomotosul lor sbor. Nointel, blazat asupra acestuĭ spectacol, se mulțămi să facă douĕ-treĭ loviturĭ duble. Marchisa masacra înainte cu furie.

In sfârșit după buchetul acestuĭ foc de artificiĭ, după ce fasaniĭ, îngrămădițĭ într'un colț de unde nu maĭ era chip de eșit, îșĭ luară cu toțiĭ sborul cântându-șĭ cântecul de moarte, se anunță că aveaŭ să treacă la vînătoarea căprioarelor.

Pădurea care era vorba s'o înprejmuiască, era la o distanță destul de mare de la locul fasanilor și ca să ajungă acolo, vênătoriĭ trebuiaŭ să meargă cât-va timp cu pușca la spate. Doamna de Barancos o pornise înainte; căpitanul urma fără să se grăbească. El vĕzu pe Simancas trecând pe lângă dênsul; întârziase în pădure sub pretextul că caută un cocoș pe care-l împușcase într'o aripă și observă că peruvianul avea aerul destul de abătut. Era oare pentru că-șĭ pierduse vênatul orĭ convorbirea cu marchisa era aceea care ĭ întunecase fața? Căpitanul inclina spre a doua hipotesă

— I-o fi spus că o să-l gonească, gândea el. Mi se pare că s'a prea grăbit. Acest șarlatan poate să-ĭ facă un reŭ Trebue să caut să-l pun la locul luĭ înainte să aibă timpul de a lucra contra eĭ.

Simancas, ostenit grozav, mergea cu pașĭ marĭ spre capul coloaneĭ și zicea tare:

— Domnilor, am vorbit cu niște pândarĭ și mi-aŭ spus că sunt și porcĭ sĕlbatecĭ în pădurea în care se va vêna și că deja aŭ sfâșiat o duzină de cânĭ. Dacă mĕ credețĭ, atuncĭ să încărcăm puștile și cu câte-un cartuș mare.

— Eŭ nu voiŭ lipsi de a-o face, zise Saint-Galmier. N'am de loc poftă să mĕ înșface.

Căpitanul puțin se îngrija de porciĭ sĕlbatecĭ. El căuta maĭ de grabă să se apere contra unor bipede cu mult maĭ primejdioase de cât acele animale și nu ținu nicĭ o socoteală de înștiințarea colportată de peruvian.

El mergea, dus pe gândurĭ și ne luând seamă la aceea ce se petrecea în jurul luĭ. Vre-o douĕ-zecĭ de pândarĭ în blusă și în ghete de lemn alergaŭ unul după altul prin șanțul de-alungul drumuluĭ. Eĭ se grăbeaŭ să ajungă înaintea trăgacilor la locul de atac. Restul trupeĭ o apucase pe cea-laltă parte. Unul dintre aceĭ țăranĭ, cel din urmă, călcăŭ reŭ și căzu trăgând o înjurătură strașnică.

Nointel se întoarse la sgomotul făcut, tocmaĭ în momentul în care omul se ridica și vĕzu o figură care nu-ĭ era necunoscută.

(Va urma).

consecință pe toți cei lipsiți de mijloace, a trimite prin poștă petițiunile lor (pe hârtie simplă netimbrată) la adresa Societățeĭ : Fundătura Sticlarilor No. 16, până la 1 Aprilie cridicând în petițiune adresa exactă strada și No. caseĭ, precum și numele copiluluĭ, căcĭ după acest termen, nu se va maĭ primi nicĭ o cerere.

*

Regimentele de infanterie din Capitală vor eși de aci înainte de două orĭ pe sĕptămână pe platoul Cotrocenilor spre a face exercițiĭ de tir.

DIN STREINATATE

Toțĭ delegațiĭ americanĭ la conferința monetară din Bruxel și-aŭ dat ierĭ demisiunea. Guvernul caută să numească alțiĭ. Președintele Cleveland vrea să însărcineze pe ministru american la Bruxel să represinte Statele-Uninte la conferință.

*

Comitetul de organizare al serbăriĭ de 1 Maiŭ din Paris a hotărît a scoate o gazetă al căreĭ titlu va fi *1 Maiŭ* și la care vor colabora ceĭ maĭ de frunte socialiștĭ din Europa.

Gazeta va costa foarte eftin și se va trage în maĭ multe sute de miĭ de exemplare.

*

Un vênt puternic a pricinuit marĭ stricăciunĭ la Mennhis și la Tenessee în America. Orașele Tunica și Cleveland din valea luĭ Missisips aŭ fost aproape în întregul lor distruse.

O furtună înspăimântătoare bântuește de Mercurĭ în Viscensin. Comunicațiunile cu Miliankee sunt întrerupte.

"New-York Herald" rapoartă că s'a produs un fenomen extraordinar în Columbia. Muntele Cruizloma, în vecinătatea orașuluĭ Popayan a crăpat și în acelaș timp s'a și surpat, după ce s'aŭ auzit niște sgomote care aŭ durat maĭ multe zile. Marĭ bucățĭ de pămint aŭ fost aruncate în toate părțile, împedecând cursul maĭ multor rîurĭ. Două persoane și vre-o sută de vite aŭ perit.

File rupte din Album

Bunătatea se face a fi iubită, ca și frumusețea, însă mult maĭ încet.

Ph Gerfaut.

*

Feriți-vĕ de aviditatea acelor carĭ refuză ceea ce pare a le conveni.

D-na de Ruysieux.

*

Valul alungă valul. Renumele seamănă cu acele valurĭ care vin să se zdrobească de o stâncĭ, pentru a se pierde în imensa mare a uităreĭ.

Arsène Houssay.

*

Oameniĭ carĭ nu dorm aŭ și eĭ somnul lor : *Nădejdea.*

Alcuin.

***

Un ultim cuvênt

Amiciĭ luĭ Dumas (tatăl), aŭ format între eĭ un comitet pentru a-ĭ ridica o statue.

Dumas, după multe discuțiunĭ, consimte. Intr'o zi Paul Feval îl întrebă cam ce să se scrie pe statue, și îĭ zise:

— *Avem p'anul, în față* numele, *pe părțile laterale* nuvela și drama, *dar pe a patra ce punem?*

— *Pe a patra?... pe ea puneți numele creditorilor meĭ, căcĭ eĭ merită să treacă la posteritate.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședințeĭ de la 13 Martie 1893

La ultimul capitol al bugetuluĭ internelor ia cuvîntul:

D. C. C. Dobrescu-Prahova, arată destrăbălarea neauzită care există în administrație.

D. Lascar Catargiu. Nu știŭ ce om este D. Dobrescu, D-sa vine cu neesactitățĭ. Eŭ sunt aci se să fac lucrurĭ serioase De 50 anĭ de când muncesc țĕreĭ n'am călcat nicĭ odată legea. Nu vreaŭ să sfîrșesc ca liberalĭ. Voesc să sfîrșesc cu cinste.

D, C. T. Grigorescu. Ca la 1876 (Aplause).

D. Lascar Catargiu. Incă odată spun, n'am sporit funcționariĭ ci salariile lor. Din 108 subprefecțĭ noui, 48 sunt licențiațĭ.

D. C. C. Dobrescu. Dar din ceĭ-l'alțĭ câțĭ aŭ titlurĭ?

D. Lascar Catargiu. Eŭ să-ĭ fac licențiațĭ. Eĭ vin cu titlu de școala D-tale, democrat, orĭ-ca maĭ eștĭ. Aceia sunt *lieutinaanțĭ* și așĭ maĭ fi avut militarĭ, dar colegul de la resbel n'a voit să le admită demisiile.

D. Dobrescu citește ce a spus D. Carp în opoziție. Dar asta nu-ĭ nimic. Multe spune cine-va când e în opoziție. Rog să votațĭ bugetul.

Discuția se închide.

Bugetul se votează în total și se primește cu 69 bile albe contra 7 negre.

— Se dă citire apoĭ bugetuluĭ consiliuluĭ de miniștriĭ.

D. C. C. Dobrescu protestă contra cuvintelor D-luĭ L. Catargiu că nu voește să termine cu liberaliĭ. Dar D-v. cum ațĭ terminat la 1876? Nimenĭ nu poate uita cuvintele bĕtrânuluĭ senator Rosetti Tețcanu care, la 1876, a zis D-luĭ L. Catargiu: Acum nu vĕ rĕmâne de cât să vĕ retrageți într'un colț al țĕreĭ spre a cugeta la tot ceea ce ațĭ făcut de a provoca indignarea generală a țĕreĭ.

Ar fi maĭ bine ca D. L. Catargiu să cugete asupra legilor ce le propune.

D. L. Catargiu cere cuvîntul.

D. Jak Negruzzi. Dar numaĭ vorbi.

Vocĭ : Inchiderea discuțieĭ.

D. L. Catargiu. Lăsațĭ D-nilor, știțĭ că eŭ nu vorbesc mult.

D. Dobrescu să citească ce am rĕspuns și eŭ la 1876 D-luĭ Rosetti Tețcanu. Mențin proectele depuse în numele libertăților publice și în scopul de a pune o temelie solidă tutulor libertăților noastre.

Nu vreaŭ eŭ să fie *sosialism* și *d'aiestea*, să fie ce este.

D. C. C. Dobrescu observă că nu pentru învingerea socialismuluĭ propune D. prim-ministru legile care le-a depus în Corpurile Legiuitoare, ci pentru a lovi liberalismul și democrația.

Bugetul consiliuluĭ de miniștri se votează în total și se primește cu 68 bile albe contra 16 negre.

D. Ulyse Boldescu dă citire budgetuluĭ ministruluĭ de rezboiŭ.

D. C. C. Dobrescu-Prahova cere sporirea lefurilor la ofițeriĭ de grad inferior.

D. General I. Lahovary profită de această ocaziune pentru a spune ce se poate și ce nu în această materie. Proiectul de inițiativă parlamentară care a fost prezentat Camereĭ ar aduce un sacrificiŭ de 2.400.000 leĭ și ministrul nu-l primește.

Solda oficerilor noștri nu este așa de mică cum se crede. Un oficer are 200 leĭ pe lună. In Germania n'are de cât 105, în Austria 125, în Franța 180, în Italia 150 și în Rusia 177.

Pe de altă parte la noĭ se caută a se face toate ușurările posibile oficerilor. (Oratorul numĕră dispozițiile deja luate și acele care se vor maĭ lua).

In 1863, ofițerul primea 65 leĭ, astăzĭ are 200 leĭ, progresia este decĭ considerabilă și probează solicitudinea tuturor guvernelor pentru dînsul.

Această proporție nu se găsește și în soldele gradelor superioare. In 1863 colonelul era plătit cu 740, astă-zĭ are 800 — o augmentare de 60 leĭ.

Nevoea în care se află ofițeriĭ noștri se datorește ușurințeĭ cu care se însoară. E se însoară tinerĭ și lucru natural, nu ajung 200 leĭ pentru întreținerea uneĭ familiĭ. Trebue ca ofițeriĭ noștri să lucreze în vederea avansăreĭ și se ducă o viață modestă până vor fi în stare să țină o familie.

Singura mărire de soldă admisibilă este aceia a soldeĭ căpitanilor, carĭ sunt astăzĭ plătițĭ cu 280 leĭ și după 6 anĭ de serviciŭ cu 300. S'ar putea rădica solda la 330 leĭ după 6 anĭ de serviciŭ, și 400 leĭ după 10 anĭ de serviciŭ. Aceasta e singurul lucru, care se poate face căcĭ adesea pentru mulțĭ din ofițeriĭ noștri gradul de căpitan este finitul cariereĭ lor. Maĭ târziŭ s'ar putea admite pentru majorĭ o gradație după 10 anĭ de serviciŭ, căcĭ avansarea la gradul de locot.-colonel este foarte grea. O mare parte dintre majorĭ n'aŭ speranță să ajungă la acest grad.

D. I. Lecca face câte-va observațiĭ asupra fortificațiilor, puștelor, și a prafuluĭ fără fum.

D. General I. Lahovary face următoarele declarațiĭ : Fortificațiile pe linia Siretuluĭ sunt complect ridicate și numaĭ rĕmâne de cât nivelarea lor finală. In ce privește celelalte fortificațiĭ, planul general după care s'aŭ făcut lucrările a fost respectat. Primele forturĭ aŭ fost construite pe baza unuĭ plan așa de vast că creditele n'ar fi ajuns. De altă parte când forturile de la Chitila și Jilava aŭ fost începute s'a descoperit melinita, și a trebuit să se țină seamă de acest noŭ exploziv, ast-fel că planul a fost modificat și a trebuit să se facă lucrărĭ de transformare.

In 1889 comitetul apărăreĭ, consultat de generalul Manu, a susținut necesitatea de a reduce primele tipurĭ de forturĭ. S'a adoptat un tip intermediar și devisurile aŭ fost făcute în vederea acestor tipurĭ : cheltuelile se urcaŭ la 70,000.000. Acela ce a dat loc la zgomote prin ziare a fost mĕsura ministruluĭ de a reduce oare-care lucrărĭ de lux. Intărirea Bucureștiuluĭ va fi terminată și dacă va maĭ trebui încă 5 saŭ 6 milioane Cmeara nu va refuza.

In ce privește arma adoptată—Manlicher—după experiențile făcute s'a decis adoptarea acesteĭ arme cu micĭ modificărĭ.

In ce privește praful fără fum se vor face încă experiențe vara aceasta, căcĭ s'aŭ descoperit alte doue prafurĭ, și la finele anuluĭ acestuia armata va avea puștĭ Manlicher și praful fără fum. (Aplause)

— Ședința se ridică la ora 4.

Ședința de la 15 Martie 1893

Președinția D-luĭ general G. Manu.

Presențĭ 100 deputațĭ.

Se citește pentru a treia oară proectul de modificarea regulamentuluĭ Camereĭ.

Mâne se va lua în considerație.

— Se pune la vot cu bile bugetul ministeruluĭ de resboiŭ și se primește cu 67 bile pentru și 7 contra.

— Se trece la budgetul caseĭ de dotație a oasteĭ.

D. C. Ghica-Del anu dă citire raportuluĭ.

— Se ia în considerație fără discuție și se votează în total cu 67 bile pentru și 3 contra.

Acelașĭ raportor dă citire bugetuluĭ ministeruluĭ de externe (1.652.000leĭ).

D. C. I. Stoicescu, critică comisiunea bugetară, care a sporit bugetul ministruluĭ de externe ca și cele alte bugete. Este un fenomen aceste sporirĭ necondiționate, care la rândul lor sunt resultatul solicitărilor pe lângă comisiune.

SENATUL

Ședința de la 15 Martie 1893

Se deschide ședința la ora 2 și jum.

Președenția D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Presențĭ 67 senatorĭ.

Se fac formalitățile obicînuite.

D. Urdăreanu se plânge că pentru a doua oară e nevoit să ceară dosarul procesuluĭ intentat antreprenoruluĭ clădireĭ ministeruluĭ domeniilor.

D. Lascar Catargiŭ respunde că-ĭ se va pune la disposiție în curênd o copie după acel dosar.

ȘTIRI TEATRALE

O Călătorie în China

In sfîrșit, silințele și sacrificiile marĭ pe care le face D. G. Ștefănescu, directorul *societățeĭ lirice române*, de atâta timp, încep a fi înțelese de public, care caută să asigure de aci înainte succesul curagioaseĭ D-sale intreprinderĭ.

Sâmbătă și Duminică sala Dacia a fost ticsită de o lume aleasă, care venise să asculte noua operetă *O călătorie în China*, dată pentru debutuluĭ tenoruluĭ Tănăsescu.

Piesa, montată cu multă îngrijire, a avut un succes desăvîrșit.

Artiștiĭ s'aŭ întrecut. D. Tănăsescu, noul tenor angajat de D. Ștefănescu, e o achizițiune foarte bună. Posedând o voce bogată ca volum și prestanță pe scenă, D. Tănăsescu va ajunge departe, dacă se va devota carierei artistice. D-na Dasty, care nu lasă nimic de dorit ca voce, a început a se maĭ obicînui cu scena, D-sa a secerat numeroase aplause.

Băjenaru ne-a dovedit, că un băiat frumos, un prim-amorez, ca dênsul, poate fi cu succes un comic de spirit, fără a se înjosi. D-nele Aristide și Toni Antonescu aŭ fost cât se poate de bine. D. Bobescu, care a învĕțat rolul numaĭ într'o zi, a fost excelent ; asemenea și Grigoriu. Iulian ne-a dat un notar foarte ramolit și de loc ungur, ceea ce-ĭ face multă onoare.

Corurile merită o mențiune specială. In deosebĭ, corul marinarilor din actul al 3-lea e admirabil și a fost bisat la ambele representațiĭ.

Nu putem de cât felicita pe D. Stefănescu de acest succes și dorim din toată inima ca el să se menție. D. Stoenescu, directorul de scenă, merită toată lauda pentru activitatea și inteligența cu care secundează pe D. Stefănescu.

Fox.

*

Mâine, Marțĭ, va avea loc la circul Sidoli lupta între D. Rastelli, artist al circuluĭ, cu D. Gheorghe Tipografu, lucrător la „Universul".

Lupta promite a fi interesantă.

Ultime Informațiĭ

D-na Penescu, cumnata a D-luĭ G. Mârzescu, pe când se afla la masă la D. Cotescu, a murit într'un mod subit.

Poziția D-luĭ C. Vericeanu primarul Brăileĭ se află periclitată din cauza diferitelor neînțelegerĭ dintre D-sa și consiliul comunal.

Aflăm cu părere de rĕŭ că o nenorocire a isbit pe D. C. E. Schina, primul președinte al Inalțeĭ Curțĭ de Casație și Justiție.

Sâmbătă, pe când se afla cu fiica D-sale, D-na Eufrosina Schina. la Brăila, aceasta a încetat subit din viață, la masă. Corpul a fost adus tot ierĭ în Capitală.

Condoleanțele noastre familieĭ.

Se știe că concursul ținut la 20 Octombrie 1892, pentru ocuparea maĭ multor catedre de cursul primar, a fost amânat pentru că majoritatea candidaților admișĭ pe baza proponimentelor, aŭ cerut amânarea.

Concursul se ține la Bucureștĭ și candidațiĭ admișĭ în numĕr de 42, vor fi chemațĭ pe seriĭ de câte 4 a depune un examen de practica pedagogică.

Comisiunea de examinare se compune din D-niĭ V. Păun, A. Comănescu, Gârboviceanu, Stoicescu sub președinția D-luĭ St. Mihăilescu, inspectorul învĕțămîntuluĭ primar și normal.

Examinarea candidaților începe de la 30 Martie a. c.

Recursurile în materie electorală se primesc de Inalta Curte de Casație până la 19 Martie a. c. inclusiv.

Judecarea acestor recursurĭ începe—nu de la 5 Aprilie cum s'a anunțat de unele ziare—ci de la 6 Aprilie.

Cele maĭ multe recursurĭ sunt din Ploeștĭ și din Giurgiu.

Ziarele oficioase anunță că ancheta orînduită la primăria din Brăila ar fi constatat maĭ multe *iregularitățĭ* **maĭ ales** în sarcina unuĭ ajutor de primar D. Cocĭaș.

Am întreba pe D. Lascar Catargiu cum remâne **maĭ ales** nu cu *iregularitățile* (acesta e un eufemism prea delicat), dar cu *hoțiile* primaruluĭ D-sale C. Vericeanu?

Nu știm dacă și D. Cocĭaș e vinovat ; ceea-ce știm însă, este că D-sa e liberal și suntem plecațĭ a crede că, de oare ce ancheta a fost provocată de denunțările opozițieĭ, D. Catargiu vrea să'șĭ rezbune pe opozanțĭ implicând în iregularitățĭ pe un liberal și scoțênd din cauză pe hoțul de Vericianu.

L'Indépendance Roumaine anunță, că o delegațiune de deputațĭ din Putna s'a prezentat D-luĭ Lascar Catargiu și i-a cerut să menție ca prefect pe hoțul de Nicolaide.

Se poate ; de cât am ruga pe oficioasa în chestie să ne spue în virtutea căruĭ articol din Constituție, câțĭ-va deputațĭ aŭ dreptul de a amnistia și de a reabilita pe un hoț, osîndit de justiție?

Și apoĭ, cum remâne cu ancheta, care s'a făcut maĭ deunăzĭ și care a găsit pe numitul Nicolaide iarășĭ copt pentru pușcărie.

Mofturĭ princiare

Se comentează foarte mult lipsa principeluĭ Ferdinand și principeseĭ Maria de la concertul symfonic de ierĭ. Se știe în adevĕr că până acum A. A. L. L. R. R. n'aŭ lipsit de la nicĭ unul din aceste concerte.

Cu toate că ziarele oficiose anunțase presența A. A. L. L. R. R. la concert, în acel timp perechea princiară se preumbla la șosea.

Se zice că aceasta ar fi o lecțiune dată D-luĭ Take Ionescu, ministrul instrucțiuneĭ publice și al cultelor, pentru că a permis soțieĭ sale, D-na Bessie Ionescu, să se afișeze în public și a cânta la acest concert, când nu se dădea pentru nicĭ o operă caritabilă.

Ultime telegrame

PARIS, 14, Martie.—Un noŭ termen de 24 ore a fost acordat ziaristuluĭ german Otto Brandes pentru a părăsi Franța.

La ședința de aseară a asociațiuniĭ sindicale a preseĭ streine, D. Clifford Millage, corespondentul ziaruluĭ *Daily Chronicle* a exprimat simpatia ziariștilor streinĭ pentru Franța ; unde găsesc o largă ospitalitate.

D. Caponi, corespondentul *Tribuneĭ* a afirmat respectul tuturor ziariștilor streinĭ pentru Franța și D. Carnot.

D. Scalise a ridicat un toast în onoarea Franțiĭ și a D-luĭ Carnot.

ROMA, 14 Martie.—Două cercetărĭ medicale aŭ constatat că Berardi nu este în posesiunea complectă a facultăților sale mintale ; are mania persecuțiuniĭ și refusă orĭ-ce nutriment.

ST. PETERSBARG, 14 Martie.—D. Jermoloff, ajutor al ministruluĭ finanțelor, va fi numit ministru al domeniiolr.

TEATRE-CONCERTE

15 Martie

Teatrul Național. — Mâine seară se va juca în beneficiul Aristițeĭ Romanescu *Adrienne Lecouvreur.*

Teatrul Bulevard.— Diseară opereta din Craiova va juca *Micado.* Vor asista Regele, prințesa Maria și prințul Ferdinand.

Teatrul Dacia.—Mâine seară se va juca *Voiajul în China.*

Colosseul Oppler. — In fie-care seară representațiĭ variate.

Teatru Karageorgevicĭ. — In fie-care seară representațiĭ variate.

Circul Sidoli. — In fie-care seară Representațiĭ variate.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcția D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Națională.*

Petrecerĭ intime

No. 20. Șarada

(Compusă de D-na *Ghepan* Sascut)

(CONCURS)

Intr'un cor prima e poate
Maĭ profundă de cât toate,
A doua parte îĭ popor
Cunoscut chiar tuturor.

*

De le facem adunare
Nume Român de Domn mare
Nume strămoșesc găsim,
Și cu dênsul ne fălim.

Soluțiunea problemeĭ No. 18.

Șaradă

CAȘ—CAVAL

Aŭ deslegat: Un corector de la *Adevĕrul*, I. Iliescu, Luca din Podurĭ, Burtă-Verde, Arghira Busuioc, Fetele din Popa-Nan, Uu Xenamorisit, Budala de la Icoană, F. al la B., Calul Alb din Știrbeĭ-Vodă, Basiliu Georgescu, Dimitrie Roșescu, Cașcavelescu, Pastrini, Băețĭ din Delea-Nouĕ (trimetețĭ), Sady Republicanul, Raul de Champ b'Hiver, Bonila din Barboasa, Gura Oboruluĭ și Cleodin Stroeștĭ. (Loco).

Vasile Georgescu, O persoană cu principiĭ, Iancu Haimovicĭ, Gh. Morțun, Christu Vasilescu, Coana Marița, Chetaristul Ninio, al II-lea Nicu din Brăila, Lența de la Catti, Cască Gură, Eglantina luĭ Spiru, Luca Gava, D-ra Voichița Crăciunescu (Brăila), Frumoasele de la Grecĭ, Belisima Segnorina, Oacheșa de lângă școală, Pavelescu și Cislăcanu (Câmpulung), Un Bujoian repu lican, Diana și Elvira Sottek (Buzeŭ), Iancul și Josub Catz (Bacău. De ce nu trimetețĭ ceva șarade?), A. Schiopîrdea (Iași), Sandu Așer Eschenasy (Craiova) Nicu Stamatiadi (Ploeștĭ), Osman pașa (Tulcea, Vĕ mulțumim. Cât despre șaradă maĭ tîrziu de sigur). Ștefan Teodorescu (Tecucĭ ; maĭ trimetețĭ și altele).

Poșta : Maĭ mulțĭ cetitorĭ ne previn că șarada No. 18 a maĭ fost publicată într'un ziar literar din Bucureștĭ ; atât maĭ rĕŭ pentru D-nu Chabeaud care a surprins buna noastră credință.

Nota. Deslegările trebuesc trimise D-luĭ Sfinx la redacția noastră.

Sfinx

Ioan Dumbravă, Savastia Mandre, Ana Boerescu, Maria și Basile Radu, Lucreția și Gh. Cristofor, Virgiliu și Gh. Dumbravu, Constantin și Titu Romano precum și întreaga familie, aŭ profunda durere a vĕ face cunoscut perderea crudă care aŭ avut în persoana prea iubituluĭ lor frate și moș :

Gheorghe Dumbrava

în etate de 59 anĭ. care după o lungă și dureroasă suferință a încetat din viață în Iașĭ în ziua de 12 Martie curent, orele 9 jum., seară și roagă pe toțĭ amiciĭ și cunoscuțiĭ să bine-voiască a asista la ceremonia funebră care va avea loc Lunĭ 15 Martie oara 1 p. m. în satul Pocreaca, comuna Poiana-Cârnuluĭ județul Vasluĭ.

Publicațiune

In ziua de 21 (două zecĭ și una) Martie, anul curent 1893, urmând a se vinde prin licitațiune publică toțĭ popușoiĭ de pe moșia Pașcanĭ din districtul Suceava, aproximativ 50 vagoane de recoltă 1891 și una sută zece vagoane aproximativ din recolta anuluĭ 1892, subsemnatul N Gane, numit gerante al avereĭ remasă în urma def. colonel Eugeniŭ Alcaz, prin decisiunea Curțeĭ de Apel din Iașĭ sec. II No. 257 din 13 Februar a. c. în executarea disposițiunilor menționateĭ decisiunĭ, public spre cunoștința generală vênzarea acestor popușoĭ prin licitațiune publică care va avea loc la casa proprietățeĭ de pe moșia Pașcanĭ la orele 12 din zi.

Amatoriĭ pentru a fi admișĭ la concurența vor depune o garanție provizorie de 10,000 (zece miĭ leĭ) în numerar, efecte de ale Statuluĭ 5 la sută ale Credituluĭ Fonciar, după cursul zileĭ, care se va reține după adjudecare în comptul avansuluĭ ce cumpărătorul e dator a face conf. art. 8 din condițiunĭ.

Condițiunile vînzăreĭ acestor popușoĭ se află depuse la Grefa Trib. Suceava, la casa proprietățeĭ din Pașcanĭ și la domiciliul subscrisuluĭ, în Iașĭ strada Butu No. 20 și se pot vedea de amatorĭ în toate zilele de la orele 12 până la 6 p. merid.

Nicĭ o supralicitare la această vînzare nu va maĭ avea loc.

Persoana asupra căreia se va adjudeca definitiv aceștĭ popușoĭ va depune imediat partea din preț fixată la art. 8 din Contract, la din contra garanția de 10,000 (zece miĭ leĭ) arătate la punctul unul din această publicațiune, va fi în mod definitiv și irevocabil perdută de cumpărător în folosul vînzătorilor.

Proba acestor popușoĭ se află depusă la Primăria de Pașcanĭ și la casa proprietățeĭ unde amatoriĭ o pot vedea în orĭ ce zi lucrătoare.

Licitațiunea se va începe de la prețul ce se va fixa de subscrisul în ziua licitațiuneĭ.

Vênzarea se va face în prezența moștenitorilor defunctuluĭ colonel Eugen Alcaz, care vor bine-voi să asiste în persoană saŭ prin procuratorĭ legalĭ și cărora prin această publicațiune, li se face cunoscut ziua arătată maĭ sus de două-zecĭ și una Martie corent, fixată pentru această vênzare.

Contractul definitiv de vindere-cumpărare se va subscrie de cumpărător și gerante în ziua chiar a adjudecăreĭ definitive iar taxele de timbrare vor fi jumĕtate pe seama proprietățeĭ și jumĕtate pe acea a cumpărătoruluĭ.

Gerante, **N. Gane,** prin procurator **Theodor,** avocat.

FOIȚA ZIARULUI *ADEVĔRUL*

No. 2.

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

I

El urcă scara de lemn, care lega sera de o mică sofragerie, teren neutru între apartamentele Regeluĭ și Regineĭ. Trecênd prin ea încetișor, se aplecă la ușa de alăturĭ și puse ochiul la gaura cheeĭ. După câte-va minute se întoarse și anunță:

— D. Grigore Lara e cu Regele.

— Bravo, Nicolae! strigară toate, căcĭ le plăcuse modul luĭ de a se informa. N'aĭ alte veștĭ să ne daĭ?

Nicolae se apropiă, îșĭ îndoi trupul lung și, cu glasul pe jumĕtate, ca și când ar fi avut de spus ceva foarte însemnat, șopti:

— Da, telegrafistul mi-a spus chiar acuma, că vine mama Regineĭ.

Apoĭ se ridică mulțumit. pentru a judeca maĭ bine efectul produs de vorbele sale.

— Sfinte D-zeule! strigară toate damele în cor. Prințesa de Waldstett aicĭ? Dar vom muri de urît!

Cele maĭ multe o cunoșteaŭ, pentru că fuseseră la dênsa cu Regina; și zeflemiseaŭ casa eĭ tristă și mică, pe care ea o botezase castel; zgârcenia sa, gravitatea sa prefăcută; discursurile sale, care eraŭ niște mustrărĭ; întrebările sale, care se înșiraŭ ca un interogatoriŭ; preceptele sale morale. Dacă o prindea pe dênsa să vorbească de morală?! Ea, care avea un amant, pe contele de Bognitz și poate și alțiĭ? Și asta nu împedica pe Regina de a vorbi de corupția mesiană.

D-na Alexandra Lomara, tot-d'auna prudentă, nu zicea nimic; pe când D-na Lukiass, foarte agitată, se zvîrcolea pe scaun: — Dar, *ma chérre*, pentru ce crezĭ D-ta că prințesa de Waldstett! se deranjează ca să vie aicĭ?

Nicolae fugise, înainte ca ele să prindă de veste. Foarte prețios acest Nicolae, care spune toate știrile cele maĭ proaspete; e de neprețuit talentul luĭ, arătat maĭ adineaorĭ, de a se uita pe gaura cheeĭ, ca să vadă cine e la Regele.

— Cum se face oare că Grigore Lara e la Regele? întrebă o fată, aĭ căreĭ ochĭ marĭ, liniștițĭ, semănaŭ cu niște fluturĭ de catifea; niște tuleie foarte mărunte umbriaŭ buza sa superioară; pĕrul sĕŭ, tăiat scurt ca și al Regineĭ, tremura pe fruntea-ĭ, și toată lumea știa, că pentru moment, mititica asta, Natalia Delianu, e favorita Regineĭ.

Grigore Lara la M. Sa? Cu un moment maĭ nainte nimenĭ nu se gândia la asta. Dar lucrul acesta e foarte însemnt. Noul minister se constituise în dimineața aceleașĭ zile și Grigore Lara, nu numaĭ că nu făcea parte dintr'însul, dar ceĭ maĭ marĭ dușmanĭ aĭ sĕĭ îl compuneaŭ și Regele, cu toate astea, îl primea chiar în aceeașĭ zi și vorbea mult cu dînsul?

Negreșit, pentru că se temea de dênsul. Nu înjurase Lara în alte vremurĭ pe Regele în niște articole publicate într'o gazetă nemțească? Nu declarase el într'un discurs faimos, că asasinarea Regeluĭ ar fi legală? Regele resplătea tot-d'a-una bine pe ceĭ care îl înjuraŭ; îmbrățișea, bun creștin în astă privință, pe ceĭ carĭ'l pălmuiaŭ. Și, de sigur, de pe acuma chiar se gândea cum ar face ca să intre în minister credinciosul sĕŭ Grigore.

Pornită pe cărarea asta, conversația îșĭ urma cursul. Femee măritată saŭ fată mare, fie-care îșĭ avea opinia făcută asupra preferințelor Regeluĭ, asupra politiceĭ care trebuia urmată și fie-care o expunea cu politeță, fără a se îngriji, de alt-fel, dacă este saŭ nu ascultată.

De o dată discuțiile încetară; se auzise zgomotul bine cunoscut al deschidereĭ uneĭ ușĭ din capĕtul opus al apartamentelor; Regina venea.

Departe, în penumbra uneĭ odăĭ lungĭ, fără ferestre, luminată de sus într'un chip nehotărît, se detașa albu-ĭ profil; din napoia eĭ se vedea figura ștearsă a cameristeĭ,

In aparență foarte atentă la ordinele ce ĭ-ar da Regina, întoarsă cu fața spre dînsa, camerista privea curioasă adunarea de femeĭ, care, în picioare, aștepta venirea Regineĭ.

Un zîmbet ironic îĭ luneca pe buze; ea le cunoștea pe toate, pe aceste dame atât de mândre, pe aceste domnișoare atât de inpertimente; rochiile lor de mătase se frecaseră de mobilele modeste din odăița eĭ; mâinele lor strînseseră cu afecțiune pe ale sale; gurițele lor fermecătoare îĭ ceruseră de multe orĭ serviciĭ prețioase.

Nu-ĭ ziceaŭ: *Vice-regina?* Și această poreclă batjocoritoare nu era oare cea maĭ bună dovadă de puterea eĭ, de titlul sĕŭ de nobleță; ea, declasata, temuta, lingușita?

Și damele acestea simțeaŭ privirea eĭ pătrunzătoare primblându-se de asupra lor, zgîriindu-le cu vêrful eĭ; vanitatea lor era jignită adînc, vĕzêndu-se trecute în revistă de sluga aceasta, pe care ele o desprețuiaŭ și toate simțiră parcă o ușurare, când portiera se lăsă și vedenia cea rea dispăru de o dată.

Foarte dreaptă, cu mâinele încrucișate pe spate, cu capul ridicat, cu buzele întredeschise descoperind niște dințĭ ca mărgăritarele, Regina Magda înainta spre grupul femenin încovoiat cu respect dinaintea eĭ. Cu fruntea încrețită încă de gîndurĭ negre, cu ochiul, atât de blând de obiceiŭ, aspru astă-zi, ast-fel venea ea cu pasul uneĭ somnambule, zîmbind prin obicinuință, dar cu un zîmbet obosit.

— Toate în pĕr astă-zi? Foarte frumos! zise ea și glasu-ĭ fórte armonios, care, după țipetele discordante de adineaorĭ, resuna maĭ suav în tăcerea de acuma.

Graba pusă de dênsele pentru a veni astă-zĭ o mira. Dar, aducêndu-șĭ aminte de criza ministerială, ea înțelese motivele venireĭ lor. Ca tot-d'auna, ațâțate de curiozitate, veneaŭ la dênsa, ca muștele la lapte. Veneaŭ să afle — cu foarte mare dibăcie, zĕŭ! — printr'însa părerea Regeluĭ, să sondeze intențiile sale, să-ĭ zmulgă vr'o făgăduință.

Va urma.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 13 Martie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.65
Imperialul	—
Livra turcească	10.87
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127.—
Anstalt	353 75
Renta perp. austr	98.80
aur „	117.10
aur ungară	115.90
argint austr.	98.70
Schimb asupra Londreĭ	121.55
„ „ Parisuluĭ	48.32
„ „ Berlinuluĭ	59.55
„ „ Amsterdam	100.55
„ „ Belgieĭ	48.25
„ „ Italieĭ	46.30
Tendință	

Bursa din Berlin

De la 13 Martie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16 27
Renta R. aur 5%	97.90
C. F. R. „	84.60
R. aur %.	84.50
Imprum. municipal Bucureștĭ	97 70
Rubla	215.—
Disconto	—
Schimb asupra Londreĭ	20.335
„ „ Parisuluĭ	80.95
„ „ Amsterdam	168.45
„ „ Vieneĭ	167 50
„ „ Belgieĭ	80.90
„ „ Italieĭ	77.60
Tendință	—

Bursa din Paris

De la 13 Martie 1893.	Francĭ
Renta franc. 4½ la sută	106 22
„ „ 3 „ „	97.30
„ R. aur 5 „ „	85.35
„ Italiană	93.20
„ Ungară 5	97.18
Ext. Esp	66.1
Imprum. grecesc.	373.—
Bancă otomană	592 81
Datoria unif. Egipt	508.75
Loturĭ turceștĭ	93.50
Cec asupra Londreĭ	25.15
Schimb asupra Vieneĭ	205.12
„ „ Amsterdam	205 75
„ „ Berlinuluĭ	121.81
„ „ Belgieĭ	5/32
„ „ Italieĭ	3⁸/
Tendință	—

Bursa din Londra

De la 13 Martie 1893.	L. St.
Noul com. englez	98 1/16
Banca română	6 3/4
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.33
„ „ Berlin	20.57
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 1 Martie 1893.	Francĭ
Renta franc 3 %	97.30
italiană	93.17
Banca otomană	592.81
Tendință	—

Bursa din Francfort

De la 13 Martie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	98.30
„ „ „ 4%	84.74

Ca să nu vĕ supĕrați

I

Invălmășeala d'o-cam-dată
Ne ține mult preocupați
Nu maĭ putem trimite acasă
Să nu fițĭ dar supĕrați.

II

De voițĭ venițĭ la noĭ
Ghete ca să comandațĭ
După ce ele vor fi gata
Vĕ asigurăm să le luațĭ.

III

Pentru Doamne și Domnișoare
Cu prețul știțĭ ca s'altă dată
De copiĭ însă nu maĭ facem
N'avem vreme d'o-cam-dată.

IV

Iar fițĭ sigurĭ că după Paște
O să fim bine aranjațĭ.
Și o să efectuăm din toate
Ca să nu vĕ supĕrațĭ.

Direcțiunea fabriceĭ de încălțăminte din calea Călărașilor 115.